

нищо не разбиралъ, но когато му обяснили и Дуньо самъ му казалъ, че отъ Поликсена се научили така да постъпватъ, че Поликсенъ имъ взелъ дрехитъ, задето не можли да си платятъ два гроша борчъ и че, докато се върне майсторътъ имъ отъ Габрово, мръзнали по риза, каймакаминътъ тъй започналъ да се смѣе, че Поликсенъ подвилъ опашка и започналъ да вика:

— Ами сега, Каймакамъ ефенди, какво да правимъ?

— Ще платишъ борча на гж-скитъ, — обадилъ се преди каймакамина Пѣйчо, — и ще ти върнемъ дрехитъ имъ, както ние направихме, когато ти взе нашитъ.

Като чулъ това, каймакаминътъ започналъ още по-силно да се смѣе, потупалъ Дуня и Пѣйча по гърба и казалъ:

— Ашколсунъ, чоджукларъ! На такава глава, такъвъ бръсначъ!

И отминалъ, клатейки глава и смѣейки се отъ сърдце. (Следва).

Е. Кювливъ.

ФЕВРУАРИЙ

Съ първа китка
отъ кокиче,
здравецъ росенъ,
минзухари,
съ първа китка
се накичилъ,
хукналъ, тича
Февруарий.

Вредомъ, вредомъ
по горитъ,
по полята,
въ сънъ заспали,
първа радостъ
да имъ носи,
да ги първи
той погали.

Да имъ викне,
че засмѣна
въ свѣтлозлатна
колесница
бърза, иде
отъ далеко —
Пролѣтъ чудна,
хубавица.

Ник. Розалиевъ.

БАБА МАРТА

Презъ баири отъ далечъ
чу се пѣсенъ, чу се речъ:
— Иде Марта пияна,
въ смѣхъ и сълзи залѣна.
Пѣстри поли размѣта
надъ горитъ, полята.
Всички деца въвъ зори
съ мартенички ще дари,
за да бждатъ засмѣни,

здрави, бодри, червени
днесъ и цѣла година
въ нашта скъпа родина.

Ц. Н. Цанковъ.

